

kimutatta, hogy a bírói gyakorlat mindenben a magánjogi törvényjavaslat rendelkezéseit követi. A károsultak a kár létrejöttében közrejátszott hibájának jelentőségéről beszélve, főképen azt a kérdést tárgyalta, hogy a jogorvoslat elmulasztása mennyiben zárja ki a kártérítési követelést.

Végül a hatásköri kérdésekre térve át, kifejtette, hogy a kártérítési perek a bíróság elé tartoznak s így a bíróságnak gyakran feladatává válik a közigazgatási eljárás jogszerűségének vizsgálata. Felvetette a kérdést, hogy ez nem jár-e azzal a veszedelemmel, hogy a közigazgatási eljárást az ahhoz a közigazgatási hatóságoknál kevesebbet értő bíróságok bírálják felül és kimutatta, hogy ilyen veszedelem azért sincs, mert a felelősségnek nem az eljárás helytelensége, hanem csak vétkes helytelensége esetében van helye és így kétséges kérdések közigazgatási eldöntésének helyességét a bíróság nem vizsgálja.

A nagy tetszéssel fogadott előadásért az elnökölő *Szladits Károly* egy. tanár mondott köszönetet.

A Civiljogászok Vitatársaságában folyó év február 14-én dr. *Wagner György* tartotta meg előadását a „Törvénykezés igazi egyszerűsítése” címen, melyben a Te. életbeléptetése óta eltelt három év távlatából foglalkozott azokkal a szempontokkal, melyek a helyesen felfogott egyszerűsítés érdekében irányadók. Megállapította, hogy a törvény valójában csupán az Allamkincstár tehermentesítésének és a bírói munka könnyítésének célját szolgálja, de a legfontosabb szempontoknak, vagyis a jogszabályok szorosan vett egyszerűsítésének, az eljárás gyorsításának, és mindennemű bürokratikus nehézség nélkülözhetővé tételének, a gyakorlatban egyáltalában nem tett eleget. A törvény legismertebb újításairól ú. m. a fizetési meghagyásos eljárás, a végrehajtási eljárás és a házassági perjog reformjairól sorra kimutatta, hogy ezek nemhogy a törvénykezés valóságos egyszerűsítését szolgálják, hanem úgy a jogszabályokat, mint az eljárás módját, bonyolultabbá tették. Foglalkozott a törvényben elszórtan található helyes egyszerűsítési szabályokkal is, melyek azonban csekély számúak és még csekélyebb jelentőségűek. Az egyetlen komoly elvi és gyakorlati újítást a törvény a szegényjogon perlő felperessel szemben alperes részére adott szegényjogi kedvezmény révén valósította meg, az eljárási szabályok terén pedig legfeljebb az ingatlanárverési vételárból való kielégítéssel kapcsolatban a vevő és a jelzálogos hitelező egymásközi viszonyára vonatkozó újabb intézkedések tekintethetők számbavehető eredménynek.

Előadó ezután a jövő szempontból figyelembe jöhető gyakorlati egyszerűsítési szempontokat ismertette. Foglalkozott az illetékességi, valamint a hatásköri szabályok egyszerűsítésének kérdésével, a perek írásbeli előkészítésének tágabb körben leendő alkalmazásával, a kézbesítési eljárás egyszerűsítésével és gyorsításával, a házasságvédő hatáskörének kiterjesztésével, továbbá a végrehajtási eljárás körébe vágó egyszerűsítési lehetőségekkel. Az elsőbírósági hatáskör kérdésében előadó a törvényszékeknek, mint egységes elsőfokú bíróságnak a bevezetését ajánlotta.

Megalakult a Magyar Értelmiség Szervezeteinek Bizottsága. Körről belül másfél éve tett indítványt az Országos Ügyvédszövetség által rendezett országos értekezleten Dr. Murányi László, a nyiregyházi ügyvédi kamara elnöke, a lateiner karok összefogása érdekében. Az Országos Ügyvédszövetség igazgató tanácsa határozatából az Országos Ügyvédszövetség tárgyalásokat kezdett a Magyar Országos Orvosszövetséggel, a Magyar Mérnök és Építészegylettel és e testületek

által kiküldött előkészítő bizottságok 1933. júniusában közös értekezletet tartottak és elvben elhatározták a közös szervezet megalakítását oly módon, hogy minden a mozgalomhoz csatlakozó testület saját kebelében egy elnökből, titkárból és 5—20 tagból álló bizottságot alakít meg és ezek a bizottságok fogják a karokat közösen érdeklő kérdésekben együttes ülésben az eljárás módját esetenként megállapítani. 1933. decemberében az Országos Ügyvédi Értekezlet egy bizottsága tárgyalta e kérdést és a lapokban már teljes szövegében közölt határozatban helyesnek találta egyetemes nemzeti és kari érdekből a magyar értelmiségnek, egyelőre a szabad pályán levőknek összefogását. A mozgalomhoz később a Magyarországi Gyógyszerész Egyesület és a Magyar Allatorvos Egyesület is csatlakozott. A közös bizottságok állandó szerve a bizottságok titkáraiból alakult titkárság, valamint az elnöki értekezlet már több ülést tartott és egyelőre az ettizmus túlhajtásai ellen küzdelmet, továbbá a kontár és az adókérdést tüzte ki a napirendre.

A kontárkérdésben 1934. április 7-én nagygyűlés volt a Pázmány Péter egyetem kupolatermében előkelő és 3—400 főnyi hallgatóság előtt, ahol Misángyi Vilmos műegyetemi tanár jelentette be a nyilvánosságnak is a Magyar Értelmiség Szervezeteinek Bizottsága megalakulását. A kontárkérdést orvosi szempontból Dr. Verebely Tibor egyetemi tanár, ügyvédi szempontból Dr. Murányi László a nyiregyszéki ügyvédi kamara elnöke, mérnöki szempontból Schmitterer Jenő a Budapesti Mérnöki kamara alelnöke, gyógyszerészeti szempontból pedig Dr. Tauffer Gábor, a Magyarországi Gyógyszerész Egyesület alelnöke ismertették és elhatározták, hogy a kir. kormányhoz részletes javaslatot terjesztenek elő a kontárkérdés egységes törvényi rendezésére.

ÜGYVÉDSÉG.

A kisközgyűlés intézményét eleddig igen különböző szempontokból támadták. Mi e lap hasábjain nem érezzük hivatásunknak a kisközgyűlés intézményét védeni. De ugyanúgy, ahogy foglalkozni szoktunk meghozott törvények komoly kritikájával, ezzel a kritikai szemmel próbáljuk vizsgálni az 1934. II. törvénycikket.

Egyértelmű a jogászai felfogás abban, hogy ennek a törvénynek a szavazati jog megadása és megvonása tekintetében fennálló intézkedése nem egyeztethető össze az ügyvédi hivatás lényegével, amely nem a vagyoni, hanem az értelmi censuson épül fel.

Ahogy nem az tesz valakit jó ügyvéddé, hogy százezres vagyonok ura-e, hanem az, hogy mennyiben ura a jogászai tudásnak, azonképpen nehezen egyeztethető össze az ügyvédi hivatásról vallott felfogásunkkal az, hogy pillanatnyilag anyagi nehézségekkel küzdő kartárs, ha megszerezte a képesítést az ügyvédkedésre, jogaiban megcsorbítottassék azért, mert az anyagi javak teljességével nem rendelkezik.

Tény az, hogy az ügyvédi hivatás bizalmon épül fel, e bizalomnak lehet külső megnyilatkozása a vagyoni biztonság, de jól tudjuk, hogy nem egyetlen bázisa. Az erkölcsi integritás nem mindig kapcsolódik a vagyoni teljességhez. Amennyire he-